

Konstantīns Bogomolovs
MODES ANALĪTIKA PERSONĪGĀ RUBRIKA

Sexy

LĪDZ KAPA MALAI

Mēs dzīvojam panseksualitātes laikmetā. Cilvēki ir totāli seksuāli norūpējušies. No ekrāna un skatuves uz mums šļācas jutekliskuma šaltis, bet reālajā dzīvē «porno šiks» ir kļuvis par pieklājīgas sabiedrības normu. *Sexy forever!* – galvenā mūsdienīgās modes un skaistuma industrijas tendence.

ES ATTURĒTOS PASLUDINĀT NOTIEKOŠO PAR AVANGARDISKU, JAUNAJĀ TŪKSTOŠGADĒ RADUŠOS STRĀVOJUMU – kur nu vēl vainot tajā šovbiznesu un modi. Minētā parādība nav jauna un unikāla – ko līdzīgu cilvēce jau ir piedzīvojusi pagātnē – rokoko laikmetā.

NENOLIEDZAMI, JĒDZIENS «SEKSĪGS» TOLAİK NEPAŠTĀVĒJA, toties vārdi «eross» un «iekāre» bija 18. gadsimta populārākie termini. Līdz

groteskai izkāpināta pārņemība ar seksu bija neatņemama dzīvesveida, uzvedības normu, literatūras, glezniecības un citu mākslu sastāvdaļa. Augstākajā sabiedrībā valdīja šāds uzstādījums: dāmām un kavalieriem pastāvīgi jābūt iekārojamiem un seksuāli uzbudinātiem. Pat 70 gadu vecumā sievietei pieklājās būt koķeti valdzinošai, bet vīrietim – vieglprātīgi draiskulīgam.

PĒC TAM NOTIKA LIELĀ FRANČU REVOLŪCIJA. 19. gadsimts ar tā buržuāzisko morāli uz ilgu laiku (toreiz šķita, ka uz visiem laikiem) atvadījās no Galantā gadsimta seksuālās frivolitātes un netiklības. Vairāk nekā simts gadus sievietes tēls varēja būt romantisks, cēls, elegants – tikai ne seksuāli vilinošs. Seksuālie akcenti izzuda no krietnu sieviešu ārienes – tie palika klātesoši vairs tikai kurtizāņu un kokušu profesionālajā imidžā.

SERIĀLS «SEKSS UN LIELPILSĒTA» SĀKOTNĒJI TIKA IECERĒTS KĀ IRONISKA PARODIJA

PAR SIEVIETĒM, KURAS IR IZTEIKTI SEKSUĀLI NORAIZĒJUŠĀS, BET NEGAIĀDĪTI GUVĀ TIK LIELU ATSAUCĪBU, KA KĻUVA SKAIDRS: TELEVĪZIJAS SKATĪTĀJAS UZTVĒRUŠĀS GALVENO VAROŅU UZVEDĪBAS MODELI KĀ INSTRUKCIJU. SERIĀLS KĻUVA PAR IKONU UN ĀTDARINĀŠANAS OBJEKTU.

TOMĒR 20. GADSIMTĀ JUTEKLISKA VAĻĪBA ATGRIEZĀS.

Iesākumā 30. gadu Holivudas filmās, pēc tam 70. gadu disko ēras estrādē. Ap 90. gadu vidu atklāti seksuāli tēli pārcēlās uz reālo dzīvi. Ļaudis pārstāja būt seksuālu ietēru vērotāji – viņi sāka tos arī valkāt.

VISĀ, KO RADA MASU KULTŪRA, NOLASĀMS SEKSUĀLS ZEMTEKSTS.

Mēs pat nepamanījām, kā valodā iesakņojās teiciens: «Ak, kāda seksīga somiņa!» vai «Kāds seksīgs pulkstenītis!» – bet tagad taču tā ir augstākā uzslava, vērtējot jebkuru lietu! Saskaņā ar pašreizējiem žanra likumiem erotiskai ainai filmā noteikti jāparādās kaut vai 40. minūtē. Neatkarīgi no sīzeta un no tā, vai galvenā varone ir slepenā aģente, zinātniece kodollaboratorijā vai mājsaimniece.

VISPĀRĒJĀ SEKSUĀLĀ ATKLĀTĪBA UN UZMĀCĪGĀ ATKAILINĀŠANĀS IR LAUZUŠAS VECUMA IEROBEŽOJUMUS.

Ap 12 gadiem vecas tīneidzēres, novērtējot savus džinsus un topiņus, raugās, vai tie ir pietiekami seksīgi. Cienījamas sirmgalves neatkarīgi no ķermeņa aprisēm un gadu skaita uztrauc jautājums, cik īsi drīkst būt viņu svārki un cik dziļš dekoltē. Cilvēki ne vien tiecas būt jauni – viņi grib būt arī iekārojami! Tas gan attiecas ne tikai uz sievietēm (lai arī viņu pūliņi šķiet uzskatāmāki). Veči piegulošos krekliņos un isos šortos šodien figurē ne vien uz estrādes, bet arī saviešīgos burziņos. Vai nav īsts rokoko?

SEKSUALITĀTE, VIEGLPRĀTĪBA, GLAMŪRS – TĀS VISAS IR GALANTĀ 18. GADSIMTA ĪPAŠĀS PAZĪMES. Tomēr nav runa par apzinātu pagātnes stilizāciju.

NU JAU ROBEŽA STARP PIEKLĀJĪGAS MEITENES UN IELU PROSTITŪTAS TĒLIEM IR PILNĪBĀ IZDŽĒSTA – GAN IZSKATĀ, GAN MANIERĒS.

TO, KO SAVULAIK UZSKATĪJA PAR MĪLAS PRIESTERIŅU PROFESIONĀLO ATRIBŪTIKU, ŠODIEN PĀRDOD MODES VEIKALOS. PARFIMĒRIJAS BUTIKI AR VITRĪNĀM, KURAS ROTĀ REKLĀMU PLAKĀTI, VIZUĀLI TIKPAT KĀ NEATŠĶIRAS NO SEKSŠOPIEM, BET GLANCĒTO ŽURNĀLU VĀKI VISAI NEPĀRPROTAMI ATGĀDINA PORNOIZDEVUMU ILUSTRĀCIJAS.

Vienkārši vēstures spirālē mēs esam nonākuši punktā ar ļoti līdzīgu vērtību sistēmu – un izcēluši no savas neapzinātās pieredzes visus nepieciešamos citātus. Jā, citā limenī un formā, tomēr būtība saglabājusies tāda pati.

LŪK, KĀDA IR MŪSDIENU

TENDENCE. Pieņemt to vai nosodīt – katra paša ziņā. Jebkurā gadījumā par to ir vērts aizdomāties. Kā arī par to, kas mūs sagaida tālāk.

DOMĀJU, KA AGRĀK VAI VĒLĀK NOTIKS REVOLŪCIJA –

«rokoko tikumu» krīze ir neizbēgama. Kas tos aizvietos – moralizēšana un svētulība? Varbūt garīgums, intelektuālisms un spilgts individuālisms? Vai arī cilvēka ārienes korekciju tehnoloģijas sašņigs tādu pakāpi, ka varēsim viegli un bez pūlēm iegūt vēlamo ķermeni – un beidzot pārstāsim uz to tik ļoti ieciklēties? Dzīvosim – redzēsim... ●